

NEKROLÓG
CSALLÓ RUDOLF

Tisztelt Gyászoló Család, Rokonok, Barátok, Munkatársak, Tisztelt Jelenlévők!

Felfoghatatlan, nehezen elfogadható, ami a közelmúltban történt. Csalló Rudolf, a Nyugat-magyarországi Egyetem szakoktatója, tanműhelyvezetője váratlanul, örökre eltávozott közülünk. Váratlanul, mert bár az elmúlt egy-két évben voltak egészségi gondjai, de úgy látszott, hogy a közelmúltban ezeket sikeresen legyőzte, már-már visszatért élete az általa megszokott, aktív tevékenységgel teli időszakába. A második – ma már tudjuk – visszafordíthatatlan rosszulléte is aktív tevékenysége közben indult, amikor is nagy lelkesedéssel egy kísérleti berendezés előállításán fáradozott.

Csalló Rudolf 1973. óta dolgozott a Nyugat-magyarországi Egyetemen, illetve jogelődjeinél, az Erdőmérnöki Kar Erdészeti Géptani Tanszéke, majd az Erdészeti-műszaki és Környezettechnikai Intézete munkatársaként. Erdésztechnikus alapképzéssel mellett számos további szakképesítéssel rendelkezett. Munkavédelmi technikus, gépjármű szakoktató, lánghegesztő, motorfűrész kezelő, közelítőgép kezelő képesítései is voltak, melyek birtokában a tanszék, illetve az intézet „mindenese, ezermestere” volt, ellátva az oktatási- és kutatási tevékenységek kiszolgálását, a háttér feltételek megteremtésével. Hosszú éveken keresztül leltárfelelőse, munkavédelmi felelőse, tűzvédelmi felelőse volt a tanszéknek, illetve az intézetnek.

Alapos erdészeti, faipari, vadgazdálkodási és gépesítési ismeretekkel rendelkezett, melyek jelentős részét önképzéssel sajátította el. A gépesítés területén szaktudása a legjobban képzett gépész technikusokéval vetekedett, nem volt olyan kísérleti eszköz, berendezés, aminek előállítása megoldhatatlan

feladatot jelentett volna számára. Művészi módon bánt a fával, az általa kézzel faragott pusktusok nemcsak a saját fegyvereinek díszei, hanem számos vadász barátjának féltve őrzött kincsei is.

A vadászat a hobbija volt, hosszú órákon, napokon keresztül tudott róla nagy-nagy lelkesedéssel beszélni. Élete során több vadásztársaságban tevékenykedett, látott el azokban – közmegelegedésre – különböző vezetői feladatokat.

Munkássága során minden területen eredményesen dolgozott, közülük a teljességre törekvés igénye nélkül, szabadjon néhányat idéznem:

- több cikluson keresztül tagja volt az Erdőmérnöki Kar, illetve az Egyetem Tanácsának, ahol következetesen képviselte a nem oktatói réteg érdekeit;

- aktív részese volt, több évtizeden keresztül, az erdőmérnök hallgatók és a környezetmérnök hallgatók I. évfolyam utáni nyári gyakorlata szervezésének, bonyolításának, melyen a hallgatók mezőgazdasági vontató, motorfűrész kezelő, fakitermelő vagy közelítőgép kezelői jogosítványt szerezhettek;

- gépjármű szakoktatóként erdőmérnök-hallgatók generációit segítette jogosítványuk megszerzésében;

- aktív munkát végezett a Dr. Káldy József Erdőgépfelkészítő Központ eredményes üzemeltetéséért;

- aktív tagja volt az egyetemen működő akkreditált Munkabiztonsági Laboratóriumnak.

Eredményes munkáját az egyetem vezetése több kitüntetéssel, 1989-ben és 2001-ben „Rektori Dicséret”-tel, 2002-ben „egyetemi tanácsos”, 2007-ben pedig a „Nyugat-Magyarországi Egyetem főtanácsosa” címmel ismerte el.

Kedves Rudi Barátom!

Erdész gépész szakmai pályánkat gyakorlatilag együtt kezdtük a Káldy professzor vezette Erdészeti Géptani Tanszéken. Majd egy évtizeden keresztül dolgoztunk az egymás melletti, egymásba nyíló dolgozószobáinkban, ami alatt őszinte barátság alakult ki közöttünk, amit később – mert az élet így hozta – a főnök - beosztotti viszony sem írt fölül. Együtt örültünk apróbb-nagyobb szakmai sikereinknek, gyermekeink születésének, lakáshoz jutásunknak, és együtt szomorkodtunk, ha úgy éreztük, hogy sérelem ért bennünket.

Sok időt töltöttünk el együtt az ország különböző pontjain az új erdészeti gépek vizsgálata, minősítése közben, de külföldön is, a különböző erdészgépész kiállításokon, szakvásárokon, hogy az erdészeti gépesítés legújabb fejlesztéseiben naprakészek legyünk.

A kutatási munkák háttérének megteremtésében folyamatosan nagy segítséget adtál nemcsak nekem, hanem a tanszék valamennyi oktató, kutató munkatársának. Köszönet érte. Mindenhez értettél, ami az oktatás és a kutatás technikai háttérének megteremtéséhez kellett. Az általad – néha mondhatni a semmiből – előállított kísérleti eszközök, berendezések, valamint a külső gépvizsgálatokon szintén általad összegyűjtött, mért sok ezer, sok tízezer adat, mind-mind színvonalas kutatási munkáinkat alapozták. Kutatási munkáinkat az előkészítő szakaszokon túl a befejezési időszakban is jelentősen segítetted, az általad készített szép kivitelű ábrák, diagramok, műszaki rajzok kutatási jelentéseink, jegyzeteink, tankönyveink sorában őrzik emléked.

Nagy-nagy szakértője voltál a még ma is egyik legfontosabb erdészeti gépünknek, a motorfűrésznek, úgy a használatát, mint a javítását illetően. Fejből tudtad szinte valamennyi profi motorfűrész típusát, műszaki adataik tömegét. E kategóriában sosem került eléd olyan gép, amelyiket ne tudtad volna megjavítani. Társszerzője voltál a „Motor- és tisztítófűrészek” című

tankönyvnek, amelyből máig is tanul az ország összes olyan szakembere, aki motorfűrész-kezelői képesítést akar szerezni.

Együtt terveztük és kísértük figyelemmel építését, kivitelezését a tanszék 2000-ben átadott új tanműhelyének, a Dr. Káldy József Erdépfelkészítő Központnak, amit második otthonodnak tekintettél. Szinte sajátodként óvtad, folyamatosan fáradoztál annak fejlesztésén, eredményes működtetésén. 2012-ben ugyan nyugdíjba vonultál, de sohasem szakadtál el kedvenc tanműhelyedtől, folyamatosan, szinte naponta visszajártál, kisebb-nagyobb munkák elvégzése okán. A sors iróniája, hogy a második, már végzetes rosszulétedkor is itt tevékenykedtél.

Kedves Rudi!

Búcsúzunk Tőled. Nem feledünk, emléked szívünkben örökké őrizzük. Nyugodj békében!

Sopron, 2016. január 21.

Prof. Dr. Horváth Béla